

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ՄՆՈՒՆԳ ՅԻՄՈՒՄԻ

Ի ԲԵԹՂԵՏԷՄ.

Գուհ հրամանն ահեղատաստ մեծի կայսերն Օգոստոս
Տարածէր, տարածանէր շուրջ զարհաւիրս և զտագնապ,
Գատաւոր և քոտիկան և պաշտօնեայ զօրականօր
Այր ի գործ փոյթ յառաջնն նախագրաւ գոյ ի հրաման:

Եւ ամբօխ հոծ և յախուռն զաստիճականն թողեալ տեղի
Ի սաստէն բռնի ի չու ելեալ գնան հեծեալ, հետի.
Տարայլմ գնան ի շէն, յաւան, ի գիւղ կամ ի քաղաք
Մրտանել յաշխարհագիր՝ ուր հարց, հաւուցն են գամբարանք:

Մեր ձմեռն չէր թէ և անդ, սղօխք և սառն չէին ցրտին
Բայց և թուն, եղեամն, անձրև խռոյնն զջերմինն զՊաղեստին.
Եւ աղքատն յիւրն ի խրճիթ, աչօք առ դուրս ակրնդէտ՝
Զարեւուն փութայ զլոյս և զկենսատուն տեսանել ջեր:

Կոյս ամբիծ և այր արդար թողուն զտուն աստիճական,
Զգաւառն զԳալլիլիա և զՆազարէթ քաղաք ի նմա.
Հասանել ի Հրէաստան ի ԲեթղեՏէմ քաղաք Գաւթի,
Իբրև զարմ արքայական՝ անդ մրտանել յաշխարհագիր:

Հատանեն հետի զուղին, և ծնգին ոտք կուսին ամբիծ,
Հեծէ նա և զհառաչանս չածէ յերև առ ամօթին,
Մերթ ի գէմս փայլի շուշան, իբրև զձիւն սպիտակի,
Մանուշակ համեստութեան մերթ սրողէ զայտս փոշտս:

Վարդ կարմիր բոսոր շրթուք, շիկնին երեսք ի շառագոյն,
Նունչ նորա սրպէս զբոց՝ խամրէ զոնգացն զտամկութիւն.
Մարիամ՝ անուն Կուսին, կոյս շնորհքնկալ Սրբոյ Հոգւոյն
Այր արդար Յուսէփ անուն, խօսնայր հրեշտակ հսկող կուսին:

Ժամանեն ի ԲեթղեՏէմ, բայց չիք տեղի՝ յիջև անին,
Աստ և անդ խնդրեն զաղար, անպատասպար մնան բնաւին.

Ըստ քաղաքն ելեալ արտաքս, յաստեղազարդն ի գիշերին,
 Ուր անդեայք մակակաղէին՝ անդ՝ ի յայրին պատասպարին:

Կուսին անդ հասանի ժամ, երկունք ծննդեան ունին զնա
 Յընանի Մանուկ սիրուն ի սրովբէից օրհնաբանեալ.
 Կոյսն սուրբ ի խանձարուրս պատէ զՄանուկն աննման
 Ի մարի հանգուցանէ զմարմնացեալն Աստուած և Բան:

Մայրենի ազու աչօք կայ կոյսն սուրբ առ Տղայիւն
 Այրն արդար կայ ի թիկանց, զաչս առ Մանուկն ունելով պիշ.
 Յուշ ածէ զբան տեսեան, զոր ազգ նմա հրեշտակն արար
 Ըստ բանին՝ Յիսուս Փրկիչ անուն Մանկան կոչել խորհէր:

Եւ հովիւք, որք բացօթեայ հօտիցն իւրեանց կային ի սրահ
 Զայն լուան ի հրեշտակէն, և ի փառաց ճեառն երկեան.
 Քաջաչերս մատուցանէր, «մի երկնչիք, ասէր հրեշտակն,
 Մնաւ ձեզ ի քաղաքիս այսօր Փրկիչ և Տէր Օծեալ»:

Ընդ աւետեացն ուրախութեան և բազմութիւն զօրաց երկնից
 Օրհնէին զԱստուած հզօր և ասէին ընդ հրեշտակին.
 «Աստուծոյ՝ փառք ի բարձունս և յերկիր՝ խաղաղութիւն,
 Հաճութիւն՝ աստ ի մարդիկ», որք յաղեաից յալիս ծփին:

Զառաջինն՝ Մանկան ի տես հովիւք մատեան և խնդացին,
 Եւ հրաշիցն եղեն քարոզ, և զլսողս զարմացուցին.
 —Օ՛ն և մեք ընդաստուցեալ յաշխարհայինս ի զգայումանէ,
 Լուիցուք յօժարակամ զհրեշտակին զօրհներգ վսեմ:

Մատիցուք առ Բանն Աստուած, և յաւետիս ծննդեան նորին՝
 Մատուցուք ի պատարագ զսիրտ մաքուր սրբեալ յազտից
 «Աստուծոյ՝ փառք ի բարձունս և յերկիր՝ խաղաղութիւն,
 Հաճութիւն աստ ի մարդիկ», երգեսցուք ընդ հրեշտակին: